

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivi S. Andreae Cretensis Monachi: Ex eo quod est apud
Metaphrasten. Coronatus est anno Dominici Natalis 761. Pauli Papæ 5.
Constantini Copronymi Imperatoris 21. Alius hic est ab eo, qui ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Occiditur à
suo monacho.*

*Ingens mira-
culum.*

*En eximiam
victimam
tuum.*

*Sepulchrum
eius miracu-
lis celebre.*

noctē quadam in Abbatem sopore oppressum ferro armatus irruit, ac lethale vulnus furibū-
dus inflixit. Deindē arreptum ferrum, quo facinus nefandum occultaret, in laticem monasterij festinē demersit. At latex velut tanti sceleris conscius, ferrum illud in se recipere detrectauit. Nam mox, vt aquam attigit, instar plumæ leuissimæ, super vndas natauit. Nefarius verò homicida amens factus ecclesiam petijt, cruentisque manibus signum pulsare cœpit. Fratres non consueta hora cum admiratione surgentes, intellecta nece viri sancti, ad lectum eius concurrentes adhuc spirantem inuenerunt. Compræhensum igitur Dagonium ei obtulerunt, vt quid de tanto scelere pronunciaret, cognoscerent. At ille Domini non immemor: Deum, inquit, tibi frater pœnitentia placatum redde: nam me quod attinet omni te liberum impietate dimitto. Ex eius sepulchro longè post oleum visum est scaturire: cunctis morbo correptis salubre.

MARTYRIVM S. ANDREAE CRÉTENSIS Monachi: Ex eo quod est apud Metaphrasten. Coronatus est anno Domini Natalis 761. Pauli Papæ 5. Constantini Copronymi Imperatoris 21. Alius hic est ab eo, qui celebris est inter Græcos scriptores ecclesiasticos, cuius celebritas agitur in Menologio 1 V. Nonii Iulij.

*Fide Tom.
9. Annal. &
Ninot. ad
1017.
Rom.*

17. Octob.

BEATVS Andreas ab ipsis incunabulis ad omnem sanctitatem, aspero & rigido vitæ instituto, atq; cœlestibus disciplinis egre

egregiè institutus, præclarum suæ pietatis & fidei, Constantini Copronymi tempore, dedit documentum. Is enim mentis errore seductus cum imaginum vsu interdixisset, omnibusq; earum cultoribus mortis supplicium proposuisset, Andreas fidei & Catholicæ religionis ardore, incensus non dubitavit Bizantiū contedere, ut vitam religionem contrà Imperatoris impietatem defenderet, & Christi victos vel in libertatem assereret, vel vna cum illis martyrij gloriam subiret. Itaque cum insanam Constantini Imperatoris impietate longè lateque grassari, & alios quidem in vincula & carceres coniectos, alios verò per môtus & sylvas fugibundos errare intelligeret, ipse, ut tantæ calamitati obuiam iret, constanter in hunc ferè modum Imperatorè redarguit: Cur, inquit, tu ô Imperator Christianis in iugibus, qui de Christi nomine, & tua professione gloriaris, tanta rabie in Christi imaginem & in seruos eius, precioso illius sanguine redemptos, defæuis?

Ad eam animi magnitudinem & dicendi libertatem stupefactus quasi Imperator, Et vndenam, inquit, ô homo, tanta tibi audacia & inscitia, ut iussis audeas repugnare Imperatoris? Sed video quid sit: Scilicet ut aliquam nomini suo celebritatem acquirat, tanto sese periculo exponere nõ dubitat. Ad quæ Andreas, Nequaquam, inquit, hoc vel audaciæ vel inscitia, adscribendum est; neque tanti me nominis celebritatem & Imperatoriã maiestatem facere existimes, qui diu cuncta huius mundi ludibria despexi, ac pro nihilo duxi: sed ut

R 5 te tuos-

*Collocutio
inter Impe-
ratorem &
Andream.*

*S. Andreas
arguit Im-
peratorem.*

te tuosque vel ab errore, quo Orthodoxam fidem impugnatis, liberem, vel meo sanguine indignus Christi Ecclesiam illustrem, huc accessi: Eo responso superbus Imperator ad iracundiam motus: Certè, inquit, venisti, magna visione apprehendens, & animo agitans; nempe ut ipsum Imperatorem & omnes magistratus, & venerandam denique Pontificum omnium canitiam ad tuam opinionem traducas. Sed, ommissa verborum contentione, te hortor, moneoque, ut ab hac animi tui superbia & profunda mentis caligine recedas, & commune nobiscum sententiam sequaris. Quid tu Moysi legislatoris, immò Dei ipsius præceptum, qui similitudines fieri prohibet, impiè contemnes?

En tibi imperitum Iconomachorum argumentum.

Andreas egregiè refutat Iconomachorum argumenta.

Martyr ad hæc, sublatis ad cælum oculis; Non te, inquit, negabo, Christe Saluator, nõ te pulchra confessione frustrabor: neque tuam contumelia afficiam imaginem. Deinde cõuersus ad Imperatorem: Non tibi, inquit, videtur pati pro Christo, qui pro illius forma patitur? neque ad primũ exemplar credis trãfire ignominiam, qua imago afficitur? Et quomodo vos eos sepe, qui Imperatorias contumelijs affectere statuas, perindè ac eos, qui vos probris sũt insectati, vltimis affectis supplicijs? Quod si vos puluis & umbra, sic honoramini statuis, & imaginibus, & acerbissimè in eos, qui imagines vestras venerari recusant, animaduertitis; quo demum supplicio digni reputandi sunt, qui sacram Christi figuram ore sacrilego ac manu violant? Quis enim nescit huiusmodi ignominiam non rã imaginis, quam archytypi ipsius esse? Hæc cũ dixisset, vellentque obiectum de Mose argumentum solvere

mere, Imperator, sermonē interrumpens, iussit eū vestimētis spoliari, nudumq; funibus extēsum vehemēter flagellari; Martyr autem in eo supplicio cōstitutus, sublatis ad suū agonotheatā tam corporis quā animæ oculis, præclarum de Imperatoris tyrānide agebat triumphū. Addebantur interea crudi boum nerui; fluebant è sacro corpore sanguinis riuus; solum purpureo colore tingebatur. Ministri verò vt maiore Imperatoris captaret gratiā, strictis gladijs, quidā mortē intentabāt, quidā lapides in eū iaciebāt; alij iniurijs & contumelijs varijs eum diuexabāt. Quibus Imperatoris furore nō nihil molito, versut^o planè & fraudulētus supplicia cessare iussit, ratus se robustū martyris peēt^o blanditijs superare posse. Sed cū martyr callidi serpentis insidias execratus, maiore dicendi libertate amentia eius argueret, confestim iussu Imperatoris maxillis eius lapidibus cōfractis, in carcerem est missus.

*Crudelissimè
torquetur S.
martyr.*

Ibi diebus plurimis magno fanè Christianorum gaudio & fructu, qui eodē ergastulo vincti tenebātur, exactis, rursus ad supplicia & flagella euocatus fuit. Fuit tunc multò quam antè atrocius in sacrum eius corpus sæuitum. Laniabant eius carnes, fodiebāt latera, scrutabātur ferro viscera, sed recōditum in corde fidei thesaurum suffurari non poterant. Vnde Tyrannus furoris stimulis acerrimè concitatus, sententiā tulit, vt alligatis pedibus per terrā ad supplicij locum traheretur. Nec mora: Iniectis funibus per viam publicam raptatus fuit. Cumque ad vrbis forum toto iam corpore fœ-

*Dura suppli-
cia.*
datus

*Trabit ex per
terram ad
locum sup-
plicij.*

Cedit è vita.

*Corpus eius
inuenitur à
demoniacis.*

*Tumulus e-
ius miracu-
lis celebris.*

Vide Tom.

1. C. Baron.

Annal. &

Notat. in

Martyrol.

Roma. 1.

a In prima o-

ratione in

Iulianum.

b Lib. 2. ca.

43.

datus, protractus esset: quidam piscator à ma-
ligno concitatus è sua sede prosiliens, arrepta
securi, pedem athletæ amputauit. Quo vulne-
re accepto vir generosus è corporis ergastulo
ad cælos emigravit. Corpus eius fuit à carnifi-
cibus, in loco maleficorum, feris & cæli volu-
cribus cum firma custodia deuorandum expo-
situm. Sed Deus, præclarum illum thesaurum
non est passus vel à bestijs deuorari vel perpe-
tuò latere: immò multò post, cum iam spes om-
nis potiundi corpore sepulta videretur, mi-
rificè illustrauit. Nam die quodam viri duode-
cim, qui multo tempore varijs dæmonum ve-
xationibus agitabantur, ad locum illū venien-
tes & confusis vocibus sanctum inuocantes
quinetiam manibus terram fodientes, corpo-
rum in congeriem inciderunt: alijsque præte-
ritis, beati martyris, ex mira odoris fragran-
tia, & salute, qua, ad primum eius contactum,
fruebantur, ilicò cognouerunt. Quod deinde
in loco, cui nomen est Crisis honorificè cõdi-
derunt: vbi multis virtutibus egregiè coruscac.

VITA S. LVCAE EVANGELISTAE

Ex ea quæ est per D. Hieronymum, Lib. de Vi-
ris Illustribus: & Metaphrasten. An martyri-
occubuerit, dubium relictum videtur. Num D.
Hieron. & Metaphrast. nullam martyri men-
tionem faciunt. a Nazianzenus autem eum
inter martyres recensuisse videtur: & b Nice-
phorus genus etiam martyri expressè describit.
& Glicas, Lib. 3. Annal. Et alij item nonnulli.